

“ஒரு தாத்தாவும் எருமையும் சிறுகதைகளில் விளிம்பு நிலைப் பெண்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்கள்”

The life problems of marginalized women in the short stories in A Grandfather and the Buffalo

கி. கயல்விழி¹, முனைவர். நா. சிவகுரு²

1.முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், சேர்க்காடு, வேலூர் 632115.

Email: Kayalvizhigirirajaprasana@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-9043-8930>

2.இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், சேர்க்காடு, வேலூர் 632115.

G.Kayalvizhi¹, Dr. N. Sivaguru²,

1.Research Scholar, Department of Tamil, Thiruvalluvar University, serkkadu,vellore – 632115.

Email: Kayalvizhigirirajaprasana@gmail.com Orcid: <https://orcid.org/0009-0009-9043-8930>.

2.Associate Professor, Department of Tamil, Thiruvalluvar University, serkkadu,vellore – 632115.

Email id: arasi162010@gmail.com.

Abstract:

The aim of this article is to present the problems of women, the purpose of solving them, and the awareness of women through in-depth discussions, to improve the lives of women, and to highlight the injustices, exploitation, and sexual abuse that occur to women in this society, and to highlight the problems of the lives of poor and ordinary people through storytellers to the outside world.

Keywords: Women, rights, law, feminism, short stories

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

"ஒரு தாத்தாவும் எருமையும்" என்னும் சிறுகதை தொகுப்பானது பெண்களுக்கானச் சிக்கல்களையும், அவற்றைக் கலையும் நோக்கத்தினையும், பெண்களுக்கான விழிப்புணர்வையும் ஆழ்ந்த விவாதங்களுக்கு உட்பட்டும் பெண்களின் வாழ்வு மேம்படவும், இச்சமூகத்தில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் அநீதிகளும், சுரண்டல்களும், பாலியல் வன்கொடுமைகளும், வெளி உலகத்திற்கு கதை தொகுப்பாக கதை மாந்தர்களின் மூலம் ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களை எடுத்துக்காட்டுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச் சொற்கள்: பெண்கள், உரிமை, சட்டம், பெண்ணியம், சிறுகதைகள்.

முன்னுரை:

"ஒரு தாத்தாவும் எருமையும்" என்னும் சிறுகதை தொகுப்பானது எழுத்தாளர் பாமா படைப்பாகும். எழுத்தாளர் பாமா ஒரு பெண்ணியவாதி அவர் விளிம்பு நிலைப் பெண்கள் வாழ்வியல் சிக்கல்களை சிறுகதைகள் மூலமும், நாவல்கள் மூலமும் இச்சமுதாயத்திற்கு தனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்து வருகிறார். இவர் தம்முடையப் படைப்பான "ஒரு தாத்தாவும் எருமையும்" என்னும் சிறுகதை தொகுப்பில் தீண்டாமையையும், சமூகத்தில் மூடநம்பிக்கையின் பிடியில் சிக்குண்டப் பெண்களின் இயலாமையையும், அடக்குமுறை அடிமைத்தனத்தையும், சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு ஏற்படும் அநீதிகளையும், வன்கொடுமைகளையும், முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் சுரண்டல்களையும், பெண்களுக்கு கல்வியின் இன்றியமையாமையையும், கல்வியானது எட்டாக்கனியாக அமைந்துள்ளனையும், பாமாவின் ஒரு தாத்தாவும் எருமையும் என்னும் கதைகளின் தொகுப்பின் வழியாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

சிறுகதைகள்;

1. மொளகாப் பொடி
2. விடுதலை
3. வெனயம்
4. ஏப்ளா ஏழுத
5. எளக்காரம்
6. இச்சி மரத்து கொரங்கு
7. குதர்க்கம்
8. ஒத்த
9. அம்மா

பெண்களுக்கானச் சம உரிமை இன்மை;

ஆண் பெண் பேதம் இல்லாமல் பிறந்தப் பிள்ளைகளை சம உரிமையுடன் வளர்த்தல் வேண்டும். ஆண் பெண் பிறப்பால் வேறானாலும் வளப்பினாலும், சரி நிகர் உரிமையினாலும், சமமாக நடத்திடல் வேண்டும். நிறத்தினால் வேற்றுமைப் பார்ப்பது தவறு. உடலின் நிறம் எதுவாயினும் உடலில் ஓடும் ரத்தமானது ஒன்றுதான் அதன் நிறமும் ஒன்றுதான். நிறம் என்பது வெளித் தோற்றம் மட்டுமே மனித மனமும் குணமும் தான் நிலையான ஒன்றாகும். எல்லோரும் சமம் என்னும் மனநிலை ஏற்பட வேண்டும் என்பதனை பாமா அவர்கள் தம்முடைய படைப்பான ஒரு தாத்தாவும் எருமையும் என்னும் தொகுப்பின் மூலம் அழுத்தமாக தெரிவிக்கிறார்.

பெண்களுக்கான சம உரிமையானது பொதுவாகவே மறுக்கப்படுகிறது. பெரிய நகரங்களில் வாழும் பெண்களுக்கே இந்நிலைமை என்றால் சாதாரண கிராமத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட சிறுபான்மையின பெண்களின் நிலையானது பரிதாபத்திற்குரிய அவல நிலையாக உள்ளது. அவர்கள் வெளி உலகம் பற்றித் தெரியாமல் கூண்டுக்கிளிகளாக வளர்க்கப்படுகின்றனர். படிக்கின்ற இளம் வயதிலேயே அவர்களுக்கு திருமணம் முடித்துவிடுகின்றனர். பெண்களுக்கான பேச்சுரிமை, ஆடை சுதந்திரம், தாம் எடுத்த முடிவுகளின் படி தன் வாழ்க்கையில் சுதந்திரமாக செயல்பட இயலாமை, உயர்நிலை படிப்புகள் போன்ற செயல்களைச் செய்ய அவர்களுக்கான உரிமை மறுக்கப்படுகின்றது. அவர்களுக்கான உரிமைகளை அவர்களாகவே இந்த சாதிய சமுதாயத்தில் இருந்து வெளியே வந்து முடிவுகளை எடுத்திடல் வேண்டும் என்னும் கருத்துக்களையும் அடக்குமுறைக்கு உள்ளாகும் விளிம்பு நிலை பெண்கள் உரிமையை மீட்க அவர்கள் நடத்தும் போராட்டங்களையும் படும் துயரங்களையும் இத்தொகுப்பின் மூலம் சமூகத்திற்கு தெரிவிக்கிறார்.

கணவனால் ஏற்படும் துன்பங்கள்;

பெண் பாத்திரங்களை வலுவான ஆளுமை மிக்க கதாபாத்திரங்களாக சித்தரித்துள்ளார். பொன்னுத்தாயி சிறுகதையில் இடம்பெறும் "பொன்னுத்தாயி" கதாபாத்திரமானது ஒவ்வொரு பெண்களின் மனக்குமுறல்களின் எதிரொலியாக காணப்படுகிறது. ஆணாதிக்க சமூகத்தின் அடக்குமுறைகளை வெளியே வெளிச்சமிட்டு காட்டுவது போல் அமைந்துள்ளது. பெண்ணின் எதிர்பானது தெரிவிக்கப்பட்டதும் அது மறுக்கப்படுகிறது. ஒரு செயலை ஆண் செய்வது நியாயமாக கருதும் உலகம் அதுவே பெண் செய்தால் குற்றம் என்று குறை கூறுகின்றது. அத்துமீறி ஒருவரை தாக்குதல் தவறான செயலாக சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

"துப்பு கழிச்சிட்டு போனவளப் புடிச்சு இழுத்து தல மயித்த புடுச்சுக்குட்டு மூஞ்சிலயே நாலஞ்சு அற அடிச்சான் அடுச்சிக்கிட்டே அவள இழுத்துகுட்டுப் போனா" 1(ப.எண்71) இக்கதையில் ஆசிரியர் கூறுவது போல அமைந்துள்ள வரிகள் ஆகும். ஆண் பெண் இல்லற வாழ்வில் ஈடுபடும் போது அதில் பெண்ணுக்கு விருப்பமில்லை என்றால் விருப்பமில்லை என்று தான் அர்த்தம். வலுக்கட்டாயமாக அவர்களை வற்புறுத்துவது என்பது தவறாகும். பெண்களை வெறும் காம இச்சைக்கான ஒரு பொருளாக பயன்படுத்துவது கண்டிக்கப்படுகிறது. குழந்தைகளை வளர்த்தல் என்பது பெண்களுக்கான பொறுப்பு என்றால் அச்செயல் ஆண்களுக்கும் கடமை என்பது இக்கதையில் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

"பிள்ளை என்ன எனக்கு மட்டுமா பிள்ளை அவெ அக்குருமத்தத் தணிக்கத்தான வருசயா பிள்ளைகள்ப் பெற வச்சான். ரெண்டு பிள்ளைக்குப் பெறகு கர்ப்பத்தட செய்யலாமன்னு போனதுக்கு உடமாட்டமன்னு வம்பு பண்ணி கூட்டியாந்தான் இப்ப அவனே வச்சு வளத்து பாக்கட்டும்" 2 (ப. எண் 72)

என்று பொன்னுத்தாயி கூறுவது போல் அமைந்துள்ள வரிகள் தெரிவிக்கிறது. ஆண் என்பவன் பெண்களின் உணர்ச்சிகளை புரிந்தும் இருவரின் அன்பின் பால் இல்லறம் செய்வது இனிதாகும். அது நிலைக்கவில்லை என்றால்

ஆண் சுதந்திரமாக தன் பணிகளை செய்வது போல் பெண்களுக்கும் சுதந்திரம் உண்டு என்று எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. பொன்னுத்தாயி அடக்கு முறைகளை உடைத்து தன் கணவனை விடுத்து சுயமாக ஒரு தொழில் துவங்கி தனக்கான வாழ்வை வாழ்வது ஒரு குற்றமாக கருதப்படுகிறது. ஆண் துணை இல்லாமல் பெண்ணானவள் தன் வாழ்வை தனியாக வாழ்தல் முடியாது என்ற இச்சமூகத்தின் பொய்யான முகத்திரைகளை கிழிக்கும் வண்ணம் பெண்களின் உலகில் ஓர் புரட்சியினை ஏற்படுத்திய கதையாக பொன்னுத்தாயி கதையானது சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்ணானவள் கணவனாகவே இருப்பினும் விருப்பமின்றி பாலியல் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்படுவது இக்கதையில் கடுமையாக கண்டிக்கப்படுகிறது. பொன்னுத்தாயி என்பவள் தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கப்படும் போது மனம் தளராமல் தைரியமாக தனக்கான ஒரு வாழ்க்கையை தாமே உருவாக்கி வாழ வேண்டும் என்னும் முனைப்புடன் வாழ்வதாக அமைந்துள்ளது. அனைத்து பெண்களுக்குமான ஒரு விழிப்புணர்வு செய்தியாக கூறப்பட்டுள்ளது. உடலாலும் மனதாலும் உறுதி உடையவள் பெண் தனக்கான பாதையை தாமாக உருவாக்கும் வலிமை படைத்தவள் என்று எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

பெண் குழந்தையின் அவல நிலை;

தாவணி என்னும் சிறுகதையின் கதாபாத்திரமான 13 வயது சிறிய பெண் குழந்தைச் செல்லக்கிளி ஒடுக்கப்பட்டச் சமூகத்தை சார்ந்தவர் சாதி பிரிவினைக்கு உட்பட்டு அக்குழந்தை பாலியல் ரீதியாகவும் மனரீதியாகவும் உடல் ரீதியாகவும் துன்புறுத்தி குழந்தையின் உயிரைப் பறிக்கும் அளவிற்கு இச்சமூகமானது சாதி வெறியின் பிடியில் வளர்கின்றது. ஓர் தந்தையின் மனக்குமுறலையும், பரிதவிப்பையும் இக்கதை பகர்கின்றது. சிறு பெண்ணான செல்லக்கிளிப் படிப்பினை தொடர்வதற்கான பல கனவுகளுடன் வெளியூருக்கு அனுப்பப்படுகிறாள். சாதிய ரீதியான பாகுபாட்டை முன்னிறுத்தி அக்குழந்தையின் இளமைப் பருவத்தை சீரழித்து கொலைச் செய்யும் அளவிற்கு சமூகமானது சீரழிந்து இருக்கின்றது. "இல்ல இல்ல; மூணு மணிக் குள்ள மாவாட்டணும்னு சொல்லிட்டு டவுனுக்கு போனாளாம். அந்தப் பிள்ளை ஆட்டி முடிக்க நாலுக்கு மேல ஆச்சான் அந்தாணிக்கா சவுக் கட்டையக் கொண்டு பெடதில பாத்து போட்டுருக்கா, ஒரு போடு. அது படாத இடத்துல பட்டு அங்கனக்குள்ளேயே புள்ள விலுக்கு விலக்குன்னு துள்ளிருச்சாம். வாயுல மொறைத் தள்ளவும் பயந்து போய் ஒப்புக்கு டாக்டருட்டப் போனாளாம். எடவழியிலயே செத்துப் போச்சாம். அதான் ஓடனே வந்து பெணத்த எரிச்சுட்டாளாம் அவங்க அவுக்கய்யனும் மாமனும் வந்து பெணத்த கூட பாக்கலையே இந்த விஷயம் தெருஞ்சவுகளுக்குப் பணத்த குடுத்து சரிக் கெட்டிட்டா அந்தப் பிள்ளையோட தகப்பன் ஒரு அப்பிராணி பாவம் வாயில பூச்சியா போறான்". சாதிய ரீதியாக உயிரை பறிக்கும் அளவிற்கு இச்சமூகமானது அழிவை நோக்கி சென்ற வண்ணம் உள்ளது. குழந்தை தொழிலாளிகளுக்கு ஏற்படும் வன்கொடுமைகளும்சாதியவாரியான கொத்தடிமைத்தனமும் மிகுதியாக காணப்படுகிறது.

சாதிய இரீதியானக் கொடுமை;

இக்கதையின் முக்கிய கதாபாத்திரமான கெங்கம்மா என்பவர் பெரிய செல்வச் செழிப்புடன் நிலங்களுடன் பண்ணைகளையும் வைத்திருக்கிறார். அவருக்காக வேலை செய்யப் பல வேலை ஆட்களும் உள்ளனர் இருந்தும் அவர் தமக்கு கீழ் வேலைச் செய்யும் சிறுபான்மையின மக்களை இழிவாகவும் அவமானப்படுத்தியும் மரியாதை இல்லாமல் நடத்துகிறார். அவருக்கு முழுவதும் அமைந்துள்ள முரணாக உள்ள கதாபாத்திரம் பச்சையம்மா. பச்சையம்மா தினக்கூலி அடிப்படையில் வேலைச் செய்பவர் கால்நடைகளைப் பார்த்துக் கொள்வதும் அதற்கு தீவனம், புல் போன்றவற்றை சேகரித்து அதனை பராமரிப்பதும் அவர் வேலையாகும். இருவருக்கும் இடையே சண்டையானது பச்சையம்மா ஒடுக்கப்பட்டச் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதாகும். இருவருக்குமான வன்மம் பெரிய அளவில் அதிகமானது.

"ஏண்டி களவாணி கழுத வேற எடமில்லன்னா இங்கேயே வந்து எங்கழுத்தறுக்ர? நீ ரொம்பாத் திமுருக்காரின்னு உன்னோட காலனி பொம்பளைகளே சொல்லுவாளுக. அது சரியா தான் இருக்கு இந்த கெங்கம்மா காடுன்னா அம்புட்டுச் சனமும் அஞ்சி ஒடுங்கி போகுங்க. ஒனக்கு மட்டும் இம்புட்டு ராங்கியா?" சொல்லிக்கிட்டே மொளகாப் பொடிய அள்ளி பச்சையம்மாளோட கண்ணுக்குள்ள தூவிட்டா"3. (ப எண் 190)

அந்த வன்மம் சிறிது சிறிதாக பெரியதாகி காவல் நிலையத்தில் புகார் செய்யும் அளவிற்கு சென்றது. இதில் செல்வம் இருப்பவர்களின் ஆதிக்கமும் இல்லாதவருக்குமான அவல நிலை வேறுபடுத்தி காட்டப்பட்டுள்ளது.

ஏழைகளுக்கும் தன்மானம் உண்டு ;

விடுதலை என்னும் கதையில் ஆராயி என்னும் கதாபாத்திரம் மனிதனை உருக்கும் உண்மை சம்பவத்தின் வெளிப்பாடாகவே இருக்கின்றது. ஆராயி 50 வயதை தாண்டியவர் சொந்தங்களுக்காகவே தன் இளமைக் காலம் முழுவதும் அர்ப்பணித்தவர். பிறகு அந்த சொந்தங்களால் தனிமையாக்கப்பட்டு முதற்கனியாக ஒரு கிராமத்தில் வீட்டு வேலை செய்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர். வேலை செய்யும் இடத்தில் 12 வயது சிறுவன் சுப்பிரமணி வேலைச்

செய்கிறான் ஆராயி வேலைச் செய்கின்ற இடத்தில் உள்ள முதலாளி அம்மா ஒரு நிமிடம் விடாமல் வேலையைச் சொல்லிக் கொண்டே இருப்பார். ஆராயிக்கென்று ஆதரவு யாரும் இல்லை. அவர்கள் இருவரும் காலை முதல் மாலை வரை தொடர்ந்து வேலைச் செய்து கொண்டே இருந்தனர். இருப்பினும் அந்த முதலாளி அம்மா நாயுடன் ஒப்பிட்டு பேசுவது மனதைப் புண்படும்படி பேசினார்.

“பொட்ட பெய இதென்ன பிள்ள இல்லாத சொத்தா உங்க அம்மையும் அப்பனும் கொண்டு வந்து கொட்டி வச்சிட்டாப் போயிருக்காக. நீ செய்ர வேலைக்கு உங்காத்தா வந்து ஐம்பது ரூபாய் வாங்கிட்டு போயிட்டா. நாய் தின்ன மாதிரி திங்கறீல. வேலை செய்ய மட்டும் ஓடம்பு வலிக்குது. தெருவோட கெடக்குற பிச்சக்காரக் கழுதைகள் கொண்டாந்து வச்ச இப்படிதான்”.4 (ப எண் 95)

அனாதைகள் பிச்சைக்காரர்கள் என்று கொடுஞ்சொற்களை பயன்படுத்தி வசைப பாடினார்கள். ஏழ்மையின் பிடியில் சிக்குண்ட கைதிகளாக இருப்பதால் அவர்கள் கூறும் அனைத்தையும் கைகட்டி வாய் பொத்தியவாறு கேட்க வேண்டும். அவர்களுக்கும் தன்மானம் சுயமரியாதை உண்டு என்று ஏன் இவர்கள் மனமானது ஏற்க மறுக்கின்றது என்னும் கேள்வியை எழுப்புகின்றது. அவர்களும் ஆற்றிவு படைத்த மனிதர்கள் தானே வறுமையின் காரணமாக வேலை செய்தாலும் அவர்களும் மனிதர்கள் என்று ஏன் ஏற்க மறுக்கிறார்கள் என்னும் கேள்விகளை மக்களின் மனதிற்குள் எழுவதுப் போல் அமைந்துள்ளது. குழந்தை தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையையும் அவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளையும், சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது முதலாளித்துவ ஆதிக்கமும், அடக்குமுறைகளையும், உணவிலும் ஏற்றத்தாழ்வும், முதிர்க்கண்ணி நிலையும், அவர்கள் சமூகத்தில் படும் துன்பங்களையும், நிழற்படம் போல் தெளிவாக காட்டுகின்றது. இக்கொடுமையிலிருந்து விடுபட அவர்கள் தங்களுக்கான உரிமையையும் தம் வாழ்க்கைக்கான முடிவை தாமே எடுக்கும் தைரியமும் வேண்டும். இவர்கள் அனுபவித்த கொடுமையிலிருந்து விடுபட்டதே விடுதலை என்னும் சிறுகதையாகும்.

ஒற்றைத் தாய்படும் இன்னல்கள்;

வெனயம் என்னும் சிறுகதையில் வரும் ரெங்கம்மா கதாபாத்திரமானது எதார்த்த வாழ்க்கை முறையை விவரிக்கின்றது. அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகள் செய்யும் ஊழல்களையும், மனித வாழ்க்கையின் சிக்கல்களையும், சுட்டிக்காட்டுவது போல் கதையானது அமைந்துள்ளது. பாம்பானது உவமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பாம்பு வாய்க்குள் சிக்குண்ட தவளையானது யார் எண்ணினாலும் காப்பாற்ற இயலாது. அதுபோல் இங்கு பலரின் வாழ்க்கையானது முதலாளித்துவ அடக்குமுறைக்கு உட்படும்போது அவர்களைக் காப்பாற்றுவது என்பது அவ்வளவு எளிதான காரியம் அல்ல. கையூட்டு(லஞ்சம்) வாங்குவதும் அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளும் பற்றி தெரிவிக்கின்றது. ரெங்கம்மாள் கணவனை இழந்தவள். ஒரே மகனான ராசுவை எப்படியாவது படிக்க வைத்து வளர்த்துவிட வேண்டுமென உறுதி கொண்டவள். அரசன் கால்நடை வளர்ப்புக்கான வங்கி கடன் வாங்கிவிட வேண்டும் என்று அதிகாரிகளுக்கு கையூட்டு அளித்தாள். பின்னர் அதற்கான கடனை வாங்கி கறவைக்காக பசு மாட்டையும் பிடித்து வளர்த்தார். ஒற்றைப் பெற்றோரின் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதற்காக ஏற்படும் வலி மிகுந்தத் துன்பங்களை பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துள்ள பாத்திரமாக விளங்குகின்றது. ஓர் தாயானவள் தன் பிள்ளைக்கு முதல் ஆசிரியராகிறார். கல்வி முறை வாழ்க்கை வேறு, நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அவர்கள் வாழும் வாழ்க்கை வேறு என்று அப்பிள்ளைக்குப் புரிய வைக்க முயல்கிறார். நன்மைக்காக கூறப்படும் பொய் தவறில்லை என்று சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

“ஆமா மெய்ய சொல்லிட்டாப்ல அந்தமானிக்காப் போனசனங் கெடச்சுருதாக்கும் நாமெல்லாம் கல்டப்பட்டு ஒழச்சா தான்டா ஒருவாக் கூழாவது குடிக்கலாம். வயித்துக் பாட்டுக்கே இங்க என்னமோ சொன்ன கெணக்கா இருக்கு. இதுல இவன் பொய்யி சொல்லாத மெய்ய சொல்லுன்னு உசர வாங்குறான். நல்லா மூனு நேரமும் சோத்தத் தின்னுட்டு உட்கார்ந்துட்டு பொய் சொல்லாத களவாங்காதே என்று நம்ம கிட்ட சொல்லுவாகடா நம்ம நெலமயில இருந்து பாத்தா தான் தெரியும்”.5 (ப எண் 110)

ஒடுக்கப்பட்டப் பெண்களின் முற்போக்குச் சிந்தனை

ஏப்ள, ஏழுத என்னும் சிறுகதையில் ஒரு புரட்சியைத் தூண்டும் கதாபாத்திரமாக அமைந்துள்ள பெண் வெள்ளை கண்ணு. சாதி சமயம் என்பது சங்க காலத்திற்கு பிறகு தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். சாதி சமய போக்குகளின் காரணமாகச் சாதிகளின் ஆதிக்கமானத் தாக்கம் இருந்தது. தற்போது முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்களால் உரிமையை திரும்ப பெற்று தர போராடும் எண்ணமானது மக்களிடையே காணப்படுகிறது. சாதியக் கோட்பாடுகளை தகர்த்து ஏறியும் வண்ணம் வெள்ளை கண்ணு கேட்கும் கேள்வியின் மூலம் கதையானது திருப்புமுனையைக் கொண்டு அனைவரையும் ஆழ்ந்த சிந்தனைக்கு உட்படுத்துகின்றது.

“போங்க மாமா போங்க இவ்வளவு பேசுகிறீர்களே, உங்க மகென் எளைவன் நல்லா படிச்ச உத்தியோகத்துல இருக்காமல் அவனுக்கு ரெங்கசாமியோ கொங்க சாமியோ... அந்த ஆளோட மகளக் கேளுங்க தர்ராறானு பார்ப்போம்”6. (ப

எண் 128) இன்று வெள்ளைக்கண்ணு கேட்கும் கேள்வியானது இன்னும் சாதிப்பற்றானது முற்றிலும் களையப்படவில்லை என்பதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது. தமக்கான ஒரு எதிர்ப்பு கருத்தை முன்வைக்கப் போராட்டம் ஒன்றே ஆயுதமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. உரிமைகளைக் காக்கவும் தங்கள் மீது திணிக்கப்பட்டத் தீண்டாமையை எதிர்த்தும் இழந்த உரிமைகளை மீட்கவும் போராடும் தலைமுறையினராய் மாறிவிட்டோம் என்று தெரிவிக்கும் கதையாகும்.

பள்ளியிலும் பிரிவினை;

எளக்காரம் என்னும் சிறுகதையில் ஒடுக்கப்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்த பெண் குழந்தை சின்னப்பொண்ணு. சாதிய பாகுபாட்டிற்கு உள்ளாகி உயிர் இழந்தவர். பின்னால் வரும் சந்ததிக்குப் பிரிவினையைக் கற்பித்தும் குழந்தைகளுக்கு நல்வழி சொல்லிக் கொடுக்கும் ஆசிரியர்களில் சிலர் நல்வழியில் குழந்தைகளை வழிநடத்த தவறுகின்றனர்.

“மூணாங் கௌசுல பணங்களவு போனா மூணாங் கௌசுல படிக்கிற அம்புட்டுப் பிள்ளைகளையுந் தானே கூப்பிட்டு விசாரிக்கணும் ஆனா அது என்ன, நீங்க எங்க தெரு பிள்ளைகள மட்டும் கூப்பிட்டு விசாரிச்சிருங்களே இதுல என்னங்க நாயமிருக்கு?7(ப எண் 138)

என்று எளக்காரம் கதையில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நாட்டாண்மையானக் குட்டியன் என்பவர் கேட்கும் கேள்வியானது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாக எதிரொலிக்கிறது. அவ்வாசிரியர்கள் சாதிப் பிரிவினையை முன்னிலைப்படுத்துவது சமூகத்தில் பிற்போக்கு நிலையை சாட்டையில் அடித்தார் போலக் காட்டுகின்றது. பள்ளிகள் ஒரு சமூகக்கூடம். ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் அனைவரும் சமத்துவமாகப் பழகும் இடமாகும். அவ்விடத்தில் வேற்றுமையானதுக் கற்பிக்கப்படுவது கண்டித்தற்குரியதாகும் சிறு பிள்ளைகளின் மனதில் பிரிவினையும் நஞ்சையும் வளர்ப்பது தவறாகும்.

சின்னப் பொண்ணு மதிய உணவிற்கு சாப்பிடும் தட்டினை எடுத்து வரவில்லை. அந்தப் பள்ளியில் படிக்கும் மேல்சாதி தெருவில் வசிக்கும் குழந்தையிடம் உணவு வாங்குவதற்காகத் தட்டைக் கேட்டதால் தாக்கப்பட்டார். பள்ளிக்குச் செல்வதற்கு பயந்தபடி வீட்டு உள்ளே தன் தாயிடம் தான் பள்ளிக்குச் செல்லவில்லை என்று தெரிவித்தார். தாயானவர் தன் மகளின் தோழியிடம் நிகழ்ந்தவற்றை வினவிய(கேட்ட) போது அவள் நிகழ்ந்தவற்றை கூறினார். சின்ன பொண்ணுவின் தாயான பரிபூரணம் பள்ளிக்குச் சென்று ஆசிரியரிடம் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறி நீதி கேட்டார். தலைமையாசிரியரானவர் சின்னப்பொண்ணு செய்தது தான் தவறு என்றும், மேல் சாதி பெண்ணிடம் உணவு பாத்திரத்தைக் கேட்டது தவறு என்றும் கூறினார்.

"என்ன இருந்தாலும் ஒம்மக கேட்டது தப்புத்தான கழுத கெடக்குறது கட்ட செவராம். கனா காண்றது மச்சவிடாம். சரி ஒம்மகா தொட்டு வாங்கிச் சாப்பிட்ட பெறகு எங்க தெரு பிள்ளைக அதுல சாப்புடச் சங்கடப்படுமா இல்லியா? நீயே சொல்லு, நீ என்ன நாட்டு நடப்புத் தெரியாதவளா என்ன? ஒம்மகளத் தட்டிக் குடுத்து நாட்டு நடப்புத் வளக்குறத உட்டுட்டு இங்க வந்துட்டியே நாயங் கேட்க போ... போ...8 (ப எண் 135) என்று தலைமையாசிரியர் கூறும் பதிலானது இக்கதையில் பிரிவினையை ஆதரிக்கும் செயலாக உள்ளது.

குருவானவர் தெய்வத்திற்கு அடுத்த நிலையில் வைத்துப் போற்றப்படுபவர். நல்வழிப்படுத்தும் அவர்களே பொறுப்பில் இருந்து தவறிப் பிள்ளைகளுக்குத் தவறான வழிகாட்டினால் பிள்ளைகளும் தவறான வழிகாட்டுதல் படியே நடப்பர். இக்கதையில் காட்டப்படும் பெரும்பாலானக் கதாபாத்திரங்கள் பெண்களே ஆவர். ஓர் தாயின் பரிதவிப்பும், தவறுச் செய்யாமல் பழிச் சுமத்தப்பட்டு தாக்குதலுள்ளானக் குழந்தையின் மனநிலையும், இக்கதையில் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. எதையும் அறிந்து தீர விசாரிப்பதே உண்மையாகும். ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் என்னும் காரணத்தால் திருட்டுப்பழியைச் சுமத்துவது மிகப்பெரியக் குற்றமாகும். ஏழ்மை நிலை மாறவும், மக்கள் தம் பொருளாதார நிலையிலிருந்து மேன்மை அடையவும், கல்வி கற்கின்றனர். பள்ளிக்கூடம் மாணவர்களுக்கு நல்ல செயல்களைக் கற்பித்தும், தீய செயல்களைச் செய்தல் தவறு என்று கண்டித்தும், மாணவர்களை நல்வழிப்படுத்தவும், ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாகும். மேலும் மாணவர்களைச் சரியான முறையில் வழி நடத்துதல் ஓர் ஆசிரியரின் தலையாயக் கடமையாகும். செய்யாதக் குற்றத்திற்காகச் சிறு குழந்தையின் மீது பழிச் சுமத்துதல் கடமையன்று. தீர விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்குவதே கடமையாகும்.

மனித மனதின் ஒப்புமை;

ஈச்சி மரத்து குரங்கு என்னும் கதையில் இடம்பெறும் கதை மாந்தர் பார்வதி. ஒரு பெண் தன் மன எண்ண ஓட்டங்களையும் மனக்குமுறல்களையும் சாதிய அடக்குமுறைகளையும் வேடிக்கையாகச் சொல்கின்றக் கதையாக அமைந்துள்ளது. மனிதன் தான் உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் என சண்டையிட்டு கொள்கிறான். இக்கதையில் இடம்பெறும்

குரங்கும் பன்றியும் கூடத் தங்கள் இனம் தான் பெரியது என்று கூறிச் சண்டை இடுவது போல் அமைந்துள்ளது. மனிதனானவன் மனதில் ஆயிரம் கவலைகளைச் சுமந்து இயல்பாய் வாழ மறந்துவிட்டான். தன் வாழ்க்கையில் கவலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துச் சந்தோசத்தையும், சிரிப்பையும் மறந்துவிட்டான் என்ற செய்தியை தெரிவிக்கின்றது. குரங்குப் பன்றியுடன் மனிதர்களையும் ஒப்பீடு செய்து உள்ளார். ஒடுக்குவோர் ஒடுக்கப்பட்டோர் என்ற என்ற இருவரின் மனநிலைக் கருத்து மறைபொருளாக அமைந்துள்ளது.

“உன் மூஞ்சிய பாத்தா எப்படி இருக்காம்! சீ... கடேசில நீயும் அந்த மனுசங்க மாதிரித்தானா அதுங்க தான் கருப்பு, செகப்பு, அழகு, அசிங்கம், சுத்தம், அசுத்தம் வெட்கக்கேடு. ஏன் ஆணு பெண்ணுன்னு பிரிச்சுப் பிரிச்சு சண்ட போட்டுக்கிட்டு கெடக்காக. நீயும் ஒம்புத்தியக் காட்டிட்ட. உங்கிட்டருந்து தான் அவு வந்தாங்கன்னு சொல்றாக சரியாத்தான் போச்சு”9. (பஎண் 152) என்ற கருத்தானது பன்றிக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

உழைப்பிற்கான ஊதியம்;

குதர்க்கம் என்னும் கதையில் வயதான பெண்ணாக இடம்பெரும் கதைமாந்தர் தவசிப்பாட்டி. இவர்தான் இளமை வயதில் வெங்கடசாமி என்னும் பண்ணை முதலாளிடம் வேலைச்செய்தவர். முதுமை வரை உழைத்த உழைப்பிற்கு ஏற்ற ஊதியம் அளிக்கவில்லை. கூலிக்கு அடுத்தபடியாகச் சரியான மரியாதையும் அளிக்கப்படவில்லை. முதலாளியின் வருங்காலச் சந்ததிக்கு சேரும் அளவிற்கு வழிவழியாக ஏழைகளின் உழைப்பினால் செல்வத்தையும், சொத்தையும் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டார். உழைத்த ஏழை மக்களுக்குக் கிடைத்தது என்னவோ வயிற்றுக்குக் கஞ்சி தான். ஏமாற்றி பிழைத்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள் பிழைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றனர். ஏழைகள் ஏமாந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றனர். உரிமையை இழந்தவர்கள் தங்கள் உரிமையை மீட்க எப்பொழுது குரல் கொடுக்கிறாரோ அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கான நீதி பிறக்கும் என்று இக்கதை தெரிவிக்கின்றது. தவசிப்பாட்டி தன் இறுதி காலம் வரை அப்பண்ணையில் வேலை செய்தவர். இறுதி காலத்தில் முதலாளி வீட்டில் உணவு வாங்கி உண்டு வந்தார். பின் ஜெயராக என்ற இளைஞன் உணவு வாங்கி உண்பதை விடச் செலவிற்காக மாதம் ஓய்வூதிக்காக ஒரு தொகையைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று யோசனைக் கூறிய போது பாட்டிக்கு அது சரி என்று தோன்றியது.

"அப்பிடிப்பட்டவா சோத்துக்குப் பதுலா ருவாயாக் கேட்டு வாங்கிரு பாப்போம்", ஜெயராக கத்துனான்"9. (ப எண் 164)

முதுமை வயதில் தவசிப்பாட்டி தேவைப்படும் செலவுகளைத் தீர்க்க ஓய்வூதியம் உதவியாக அமையும் என்று எண்ணினார். எழுபது வயதினைத் தாண்டி இருப்பினும் உழைப்பிற்கான பலனை பெற வேண்டும் என்ற முனைப்பு இருந்தது. மரியாதை என்பது நமக்கான உரிமையாகும். அதனை யாரிடமும் கேட்டு பெறுதல் கூடாது. செய்யும் செயலுக்காக தாமே முன்வந்து அளிக்கப்படுவது ஆகும்.

தாயின் பாசமும் மகளின் கடமையும்;

தாயிடம் பாதுகாப்பாக இருந்ததும் தாயுடன் இருந்த நிகழ்வுகளையும் பற்றி எண்ணுகிறார் ஒரு ஏழை தாயின் ஆசையையும் கனவையும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று முனைப்பு கொண்டப் பெண்ணாக விமலா கதாபாத்திரம் இடம்பெற்றுள்ளது. கள்ளம் கபடம் இல்லாத பாசத்தை எண்ணியவாறு நினைவில் உழன்று கொண்டிருந்தாள் விமலா அவள் தாயின் அரவணைப்பு வாசம் என தான் காணும் எல்லாவற்றிலும் செய்யும் செயல்களிலும் தன் தாயின் நினைவானது தோன்றிய வண்ணம் இருந்தது. நினைவுகள் தோன்றியப் போது கண்ணீர் வழிந்து ஓடியது. மனமானது குழந்தையைப் போல தாயினைத் திரும்ப பற்றிக்கொள்ள எண்ணி ஏங்கியது. முடியாது என்று தெரிந்தும் குழந்தைகள் பெரியவர்களாக வளர்ந்தாலும் ஒரு தாய்க்கு அவர்கள் குழந்தைகள் தான். தாய் பாசத்தில் திளைக்காதவர்கள் எவரும் இருக்க முடியாது. பெண் குழந்தைகள் பிறந்ததிலிருந்து தன் தாயின் முகத்தையும், செயல்களையும் பார்த்தவாறே வளர்கின்றனர். தாயின் குணாதிசயங்களைக் கண்டும் கற்றும் தாயின் அரவணைப்புடன் வளர்ந்த விமலா தாயின் இழப்பினை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் வருந்துகிறார். தாயின் ஒவ்வொரு செயலிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட விமலாவால் அவர் இழப்பினை ஏற்க மனம் வரவில்லை. தற்போது தாயின் ஆசைப்படியே ஆசிரியர் பணியில் இருக்கின்றார். தன் தாயின் கடமைகளை செய்தார். எழுத்தாளர் முடிவில் அவள் தாய் எங்கும் செல்லவில்லை அவள் உடனே தான் இருக்கின்றார் என்று கதையினை நிறைவுச் செய்கிறார். தாயின் அன்பையும் இழப்பினையும் எதைக் கொண்டும் ஈடு செய்ய முடியாது என்று கதை தெளிவுபடுத்துகிறது.

"ஏம்மா நேத்து ராத்திரி கூட என்கிட்ட நல்லா பேசினியேமா, நீ எப்பம்மா செத்துப்போன? எப்படிம்மா செத்துப் போன? எப்படிம்மா சாகும் முன்னாடி எனியக் கூப்பிட்டியாமா? நான் தூங்கிபோயிட்டேனேம்மா இனி யாரும்மா இருக்கா எனக்கு? யார் இருக்காமா? நானு அனாதையாகிப் போனேமா?... அம்மா... அம்மா... அம்மா" ...10(ப எண் 178)

தற்காப்பு தவறில்லை;

ஒத்த என்னும் சிறுகதையில் இடம்பெறும் கதை மாந்தர் இல்லாமல்வி. இவர் சிறிய வயதில் இருந்து சிறிது வருமான உடலமைப்பை உடையவர் ஒருநாள் நாம் மலம் கழிப்பதற்காக விக்கெட்டுக்கு தன் தோழிகளுடன் சென்றார். அவ்விடத்தில் பன்றியானது மலத்தை உண்ண கூட்டத்தோடு வந்தது. அப்பன்றி எங்கே தன்னை தாக்கி விடுமோ என்று தற்காப்பிற்காக இல்லாமல்வி கல்லால் தாக்கியப் போது அப்பன்றி அப்பெண்ணின் வலது மார்பு சதையைக் கடித்து இழுத்து விட்டது. ரத்தம் வடிய இல்லாமல்வியை மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் சென்று காட்டியப் போது மருத்துவர் அச்சதையினை அறுத்து மருந்து வைத்து தைத்து விட்டார்.

"வருஷம் ஆக ஆக இல்லாமல் இருக்கும் வருத்தமா இருந்துச்சு அவர் ஆளானப் பெறகு தெருவுல, "ஒத்த சடங்காயிட்டா" இன்னும் எளக்காரமாப் பேசி சிருச்சாக. சன்னஞ் சன்னமா, அவள எல்லாரும் ஒத்த ஒத்தனே கூப்புட்டாக. இல்லாமல்வின்ற அவளோட பேரு இல்லாமல் போயி, அவா பேரே 'ஒத்த' ஆகியிருச்சு. ஒத்தனு கூப்புட்டா அவளுக்கு ரொம்பக் கோவம் வரும் மானாவாறிக்கு வைவா. அவா ரோசப்படுறத பாத்துட்டு வேனுக்கும்னே ஒத்தனு கூட்டு உரிக்காட்டுவாக"11. (ப எண் 169)

இதனால் அவள் ஒத்த மார்புடன் இருந்ததால் அவளை 'ஒத்த' என்று பட்டப்பெயர் சூட்டப்பட்டு அனைவராலும் கேலிக்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்டாள். அவள் வயது பெண் பிள்ளைகள் திருமணம் ஆகி குழந்தைகளுடன் இருந்தனர். இல்லாமல்வி 30 வயதாகியும் திருமணம் நடக்கவில்லை என்று வருந்தினாள். ஒரு நாள் இல்லாமல்வி காட்டுக்கார நாயக்கர் காட்டிற்கு புல்லறுக்க சென்ற போது நாயக்கர் அவளிடம் தவறாக நடந்து கொள்ள முயன்றார். அவளை கட்டிப்பிடித்த நாயக்கரை இல்லாமல்வி தற்காப்பிற்காக கையினை அருவாளால் வெட்ட முயன்ற போது அது தவறி அவர் வலது கண்ணில் பட்டுவிட்டது. தன்னை காத்துக் கொள்ள வீட்டிற்கு சென்ற போது அங்கிருந்த பாட்டியிடம் நிகழ்ந்தவற்றை கண்ணீருடன் தெரிவித்தாள். பாட்டி நீ செய்தது தவறு இல்லை என்று கூறினார். அனைத்து வயது பெண்களும் பாலியல் சீண்டல்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுவது பெருகி வருகின்றது.

முடிவுரை;

பெண்கள் தற்காப்பிற்காக பிறரை தாக்குவது தவறில்லை என்று தற்போது சட்டமானது அமுல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பாலியல் தொல்லை தடுக்கும் சட்டம் 2013, இந்திய தண்டனை தடுப்புச் சட்டம் 1860 பிரிவு 100 கீழ் ஒரு நபர் ஒரு பெண்ணை தாக்கும் போது அவரிடமிருந்து தன்னை தற்காத்துக் கொள்ள பெண் அந்நபரை தாக்கும் போது ஏற்படும் காயங்களுக்கு சட்டப்பூர்வ உரிமை உள்ளது என்றும், அது குற்றமாகாது என்றும் பெண்களுக்கான தற்காப்பு சட்டங்கள் கூறுகின்றது. இச்சட்டங்களை கிராமத்தில் உள்ள விளிம்பு நிலை பெண்களின் வாழ்வில் மேம்பட விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்னும் நோக்கத்திற்காக எழுத்தாளர் பாமா அவர்கள் தன் சிறுகதைகள் மூலம் தெரிவிக்கின்றார்.

ஒடுக்கப்பட்டப் பெண்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் அநீதிகளையும், பாலியல் வன்கொடுமைகளையும், பாமர மக்களுக்கு வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுகின்றது. பெண்களுக்கான சம உரிமை இன்மை, கணவனால் ஏற்படும் துன்பங்கள், பெண் குழந்தைகளின் அவல நிலை, சாதி ரீதியானக் கொடுமை, ஏழைகளுக்கும் தன்மானம் உண்டு, ஒற்றைத் தாய் உள்ளாகும் இன்னல்கள், சிறுபான்மையினப் பெண்களின் முற்போக்கு சிந்தனை, பள்ளியிலும் பிரிவினை, மனித மனத்தின் ஒப்புமை, தாயின் பாசமும் மகளின் கடமையும் தற்காப்பு தவறில்லை என்னும் உள் தலைப்புகளின் மூலம் பெண்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்களும் அவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளையும் இக்கட்டுரையானது பன்முகப் பார்வையுடன் தெரிவிக்கின்றது. பெண்களுக்கான சட்டங்கள் பல வந்துள்ளப் போதும் அவற்றை அறியாமலும் கிராமப்புறப் பெண்கள் விழிப்புணர்வு இல்லாமல் இருக்கின்ற இந்த அறியாமையை பெண்களின் மனதில் இருந்து விளக்கவும் பெண்களுக்கான சட்டங்களையும் இக்கொடுமைகளை எதிர்த்து போராடும் எண்ணத்துடன் இச்சிறுகதை தொகுப்பினை படைத்துள்ளார் எழுத்தாளர் பாமா அவர்கள் மேலும் இச்சிறுகதை தொகுப்பில் இடம்பெறும் ஒவ்வொரு பெண் பாத்திரங்களும் சமூகத்திற்கு பெண்களுக்கு ஏற்படும் சிக்கல்களை அழுத்தமாகப் பதிவு செய்கின்றன மேலும் ஆண் பெண் வேதங்கள் இன்றியும் ஒடுக்கப்படுத்துவோர் ஒடுக்கப்படுவோர் என்று பிரிவினையை போக்குவதற்காக எழுதப்பட்ட சமுதாய படைப்பாக இந்நூல் விளங்குகின்றது.

அடிக்குறிப்பு;

1. பாமா, ஒரு தாத்தாவும் எருமையும் – ப எண் 71
2. மேலது ப எண் - 72
3. மேலது ப எண் -190
4. மேலது ப எண் - 95
5. மேலது ப எண் -110

6. மேலது ப எண் - 128
7. மேலது ப எண் -138
8. மேலது ப எண் -135
9. மேலது ப எண் -152
10. மேலது ப எண் -164
11. மேலது ப எண்-178
12. மேலது ப எண் -169

துணைநூற்பட்டியல்

1. பாமா, ஒரு தாத்தாவும் எருமையும், என். சி. பி. எச், சென்னை, முதற்பதிப்பு: டிசம்பர், 2019.
2. இரா. பிரேமா, பெண்ணியம், பாரிநிலையம், முதற்பதிப்பு: 2021
3. தி. சு. நடராசன், திறனாய்வுக் கலை கொள்கைகளும் அணுகுமுறைகளும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், 17-வது பதிப்பு: ஆகஸ்ட் 2023.
4. legislative.gov.in

Works Cited;

1. Bama , oru thathavum erumaiyum, NCBH Chennai, Mutharpathipu December, 2019.
2. R. Prema, Penniyam, Paari Nilayam, Mutharpathipu 2021.
3. T.S.Natarajan, Thiranaaivu kalai kolgaigalum anugumuraigalum, NCBH Chennai, 17th Edition 2023.
4. Legislative.gov.in

License



This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>. It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.